

Av Suðuroyar sjúkrahúsi

Ein sonevndur »tvørámaður« kærir seg í Dimmalætting tórsgin hin 3. í hesum mánað um, at dr. Th. Pauli Vestergaard fer úr starvi sínum sum yvirlækni á sjúkrahúsinum her og krevur meg eftir eini frágreiðing, um eg sum »lokalur« sjúkrahússtýrislimur havi barst fyrri at »varðveita« dr. Vestergaard, ella um eg eri smittaður av einum politiskum virus, sum fylgdi við Th. P. Vestergaard, tá ið hann varð settur í yvirlæknaembætið her.

Eingin av stýrslimumum varð fegnari enn eg, tá ið eg hin 13. januar 1973 fekk fundarboð til 20. í sama mánað m.a. um setan av Th. Paula Vestergaard sum einasta umskjara í yvirlæknaembætið, og ikki minni nipin varð eg tórsgin 18.1.1973, tá ið eg fekk boð um, at henda einasta umsókn var afturtikin. Eg spurdi: Hvi? Nei, orsøknirnar vóru privatar, og fundurin varð sostatt avlýstur.

Tá læt tað til, at ikki »ein minoritetur av einum politiskum bólki«, men ein majoritetur av tjóðveldismonnum og øðrum borgarligum var vorðin smittaður av umskrivaða virus, tí tað fór at rúka sum rótauppan um oynna, at »hesir helvitis javnaðarmenn« (sum er kelinavn okkara her) skuldu hava stygt Th. P. Vestergaard burtur. — Hetta var jú púra lygn, og tað betti ikki um harm min yvir at hava mist ein dugnaligan umskjara til yvirlæknaembætið.

Sjúkrahús okkara var sostatt framvegis í eini neyðstöðu, 1) tí at nevndi umskjari gjørdi seg kostbaran, og 2) tí at torført var at fáa kvalificeraðar yvirlæknavikarar um veturin. Men so í mars mánað sama ár telefoneraði sami umskjari úr Danmørk og segði frá, at hann vildi taka við starvinum, um vit settu hann beinanvegin, og hetta varð einmælt gjørt á snarfundi av monnum — so vitt mær kunnugt — úr øllum teim størstu politisku flokkum og ósmittaðir av umskrivaða politiska virus.

Eg skal ikki úttala meg nakað serligt um politiskt virkissemi, við tað at eg eri ikki aktivur í politikki, men bert ein vanligur samfelagsborgari við atkvøðurætti, ið sum flestir meðborgarar mínir veit, hvat ið hesin rættur skal brúkast til. Men tá ið »tvørámaður« sipar til virus, sum sjálvt T.P.V. ikki hevur verið førur fyrri at lekja, so er øllum kunnugt, at hann trúliga hevur roynt at grøða tey sosialistiskt »brekaðu« á arbeiðsplássi sínum á meiri og minni aggressivan hátt og at verja onnur »rættshugsandi« imóti tilikum brekum.

Nei, sonevndi »tvørámaður«, eg hoyri ikki til virusbólkin, sum tú málber teg, tí tað man vera tín egni flokkur. Tú spyrst um fundin, ið eg var til í Havn. Jú, eg var til fundar har í januar saman við øllum sjúkrahússtýrum Føroya um eina nýggja sjúkrahúslóg og -reglugerð, sum helst kemur til lótings- og fólkatingsviðgerðar í ár. Eg hevði ikki fyrri neyðini at »varðveita« dr. Vestergaard, sum tú málber

teg. Á einum øðrum fundi fyrilá frágreiðing frá dr. M.J. Djurhuus, røntgenserlækna um, hvussu serkanningar av sjúklingum í Suðuroy framvegis vórðu tileinkisgjørdar av dr. Vestergaard, hóast henda serlæknaatæsta, sum varð fyriskipað longu í dr. Nielsens og Deistings tíð, nú ferð eftir ferð er kravd gjøgnum førd av sjúkrahússtýrinum, sum síðan hevur fingið ábreiðslur bæði í lesarabrevum og í oddagrein í Dimmalætting fyrri at lata slíkt um seg fara. — Eg veit einki um, at t.d. brævskrivarin, frú Mira Olsen, Hvalbø, ella blaðstjórin, harra G.L. Samuelsen, Tórshavn, eru komin í náð av tí av »tvørámanninum« tilspáða virus.

Afturkomin av nevndu fundum bað eg vinarligast dr. Vestergaard um at niðurlægja »striðsøkina«. Men tað fyrsta, ið eg frætti aftur, var, at hann var lopin á starvsfelaga sín, sum hareftir bar blóðug merki, ið eg sjálvur sá. Hóast alt hetta umframt álop, hann hevur haft á aðrar »kollegar«, situr hann enn í starvi sínum, so tað kann ikki sigast annað enn at eg havi verið við til at »varðveita« hann.

Men nú hevur hann fyrri einum stívum mánað síðan søkt um at verða loystur úr starvinum skjótast møguligt eftir 1. mars í ár, og tað er jattað honum við øllum teim sømdum, ið hann eigur, samstundis sum starvið varð lýst leyst.

Hetta er frágreiðingin, sum eg varð biðin um, sjálvt um ein dulnevndur illa hevur uppiborið nakra frágreiðing.

Eg vil eisini av fullum huga styðja áskoðan »tvørámansins« um dugnaskap og hegri dr. Vestergaards sum skurðlækna. Hesin serkunnleiki er ein ófrávikilig treyt fyrri yvirlæknaembætinum her. Men eg fari ikki at nokta dr. Vestergaard at sleppa hiðani aftur, nú ið hann hevur søkt um tað — serliga við tað at eg veit, at eftirmaður hansara, sum hevur søkt starvið, hevur somu serútbúgving. Hann er feroyingur og er eisini høgt settur í fráfarandi starvi sínum sum serlækni í skurðviðgerðum.

Hans H. Strøm

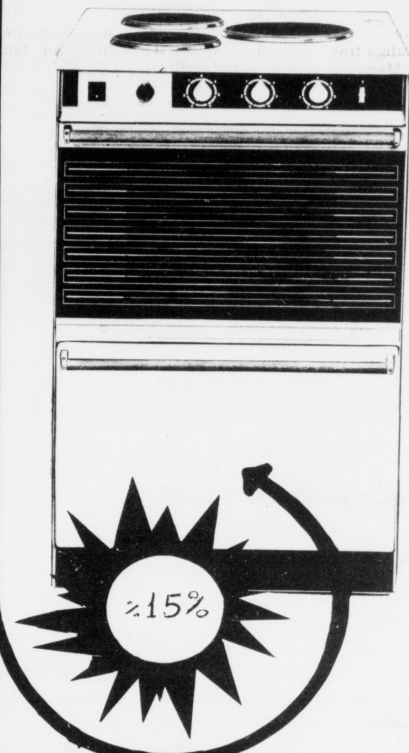
Rætting

Í lesarabrevinum frá John Apol í seinasta blaði var ein prentvilla komin at standa.

Har stóð, at hann var eigari av Tinganesi. Hetta skal vera leigari.

blaðstj.

ELECTROLUX CF 205

Komfyrurin, sum hóskar væl til smærri íbúðir og summarhús. Hann er snøggur, er bert 50 cm breiður, men er tó eins væl útgjörður og størri komfýrar við snarplátum, termostattýrðum bakiovni við ljósi og hevur stórt plátuskáp í neðra.

Keypið nú.
Avmarkað tal á goymslu.

Biðið um nærri upplýsingar:
Ringið ella skrivið til okkara.

Electrolux

Bókbíndaragøta 8 · Tórshavn · Tlf. 1 11 06

Frágreiðing

Leygardagin 5. apríl skrivur Sosialurin um eina hending, ið fór fram úti í Nólsoy 2. páskakvöld, tá báturnir Tinganes var komin at vitja bygdina á náttartíð.

Í dag skrivur ein, ið nevnrir seg John Apol, eitt lesarabrev í Dimmalætting og 14. September, har hesin lovar ilt, um ikki Sosialurin tekur orðini aftur og tað so dyggiliga á forsiðu blaðsins.

Hesin góði John Apol man yvaleynt vera ein av teimum, ið vóru við Tinganes 2. páskakvöld og man eisini vita betur, hvørji orðini teir høvdu í Nólsoy hesa nátt.

Bygdaráðið varð varskógvað um, at eitt ella annað fyrifórst á bryggjuni, og fóru 3 bygdaráðslimir at kanna hetta nærri.

Farið var í telefonina at ringja lögregluna í Havn upp.

Á vegnum niðan á telefon-

stöðina møttu vit manning av Tinganesi í bili; hesir vóru ógvuliga bliðir og vildu bjóða bæði sjuss og öl, men ikki var tikið av.

Eftir at samband hevði verið við lögregluna í Havn, var farið aftur á bryggjuna, og eftir boðum frá teimum, varð avgjørt at biðja gestirnar fara frá landi sum skjótast.

Hetta varð ikki væl dámt umborð, og stóðst mikið rok av hesum, har flest allir av manningini bjóðaðu av og vildu koma upp á bryggjuna til nevaleik, ja, enná varð hóttað við jarnstong og hvalváknum, men tá nólsoyingarnir vóru talsterkari á landi, tordu gestirnir ikki at leggja at bryggjuni aftur, sum best var fyrri teir, ella kundi tað verið ein minnilig móttøka á landi. Var tað ikki betur, John Apol, at tygum prentaðu, hvørji orðini tykkara vóru her úti so seint?

Leggjast kann afturat, at maður fór umborð, tá tit vóru komin at landi at fregnast, um

nakað var at fáa til keyps av rúsdrekka, og tykkara svar var, at tað fór at laga seg seinni í dansinum, ella tá dansurin var byrjaður.

Váttast kann eisini av øllum, ið vóru stódd á bryggjuni, at maður kom í land av Tinganesi, áðrenn tit fóru avstað, við eini pottafloku av sterkum í hondini.

Betur er, at tit binda um heilan finger og tiga, tí tað kann henda, at vit kundu drigið meira fram um hendingina 2. páskakvöld á bryggjuni í Nólsoy.

Nólsoy, hin 8. apríl 1975
Poli og Hergeir

sosialurin

telf. 11820